

EXPUNERE DE MOTIVE

Prevederea alineatului (2) al art. 375 al Legii nr. 95/2006: „(2) Având în vedere natura profesiei de medic și obligațiile fundamentale ale medicului față de pacientul său, medicul nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia” creează o discriminare pozitivă a medicilor față de alte profesii liberale și trebuie abrogat.

Medicii fac parte, în viziunea publică, din elita societății având o profesiune nobile, aceea de a menține și a reda sănătatea semenilor și a alina suferințele celor cu boli incurabile. Pentru aceasta, primesc recunoștința pacienților lor și ar trebui să fie corect recompensați de societate.

Pe de altă parte, acordarea unui statut special medicilor în privința infracțiunilor cuprinse în Codul penal nu poate aduce decât revolta societății pentru o asemenea discriminare pozitivă. Publicul nu a perceput, încă, monstruoșitatea prevederii introdusă în Legea nr. 95/2006 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2014 – aprobată în Parlament și promulgată de Președinte, cu toate că Președintele formulase către Parlament o cerere de reexaminare, iar Parlamentul a respins, politic, observațiile sale – prin care medicii nu mai sunt considerați funcționari publici și, în consecință, nu mai pot fi urmăriți și condamnați pentru fapte de corupție sau de serviciu. Când, însă, societatea va conștientiza favorizarea medicilor, prin aceste prevederi legale, în detrimentul pacienților lor asupra cărora se aplică în întregime Codul penal, relația medic pacient se va altera profund.

În exercitarea profesiei lor, spre deosebire de alte profesii liberale, medicii nu au contract direct cu pacienții, deși trebuie să acționeze în interesul acestora, ci, de cele mai multe ori, au contract cu casele publice de asigurări de sănătate, cu spitalele publice sau cu alte instituții publice de furnizare a serviciilor de sănătate. În plus, medicii gestionează banii publici în cadrul programelor naționale de sănătate și sunt considerați experți în instanțele de judecată în privința afecțiunilor reclamate de inculpați sau condamnați, ca motive pentru necondamnarea lor sau pentru eliberarea din penitenciar înainte de termen. Nu în ultimul rând, există medici care îndeplinesc funcții eminamente publice, ca personal în Direcțiile de Sănătate Publică și Ministerul Sănătății.

În toate aceste situații, medicii sunt, în mod evident, și funcționari publici conform definiției Codului penal de la art. 175 alin (2): „De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public”.

Nu trebuie comparată profesiunea de medic, unde profesionistul nu are contract direct cu clientul (în speță, pacientul), cu profesii liberale ca cea de avocat sau notar, unde profesionistul are contract direct, și exclusiv, cu clientul său.

Dacă medicul nu mai poate fi considerat funcționar public, nu i se mai pot aplica prevederile Codului penal de la articolele:

Art. 289: Luarea de mită

Art. 295: Delapidarea

Art. 296: Purtarea abuzivă

Art. 297: Abuzul în serviciu

Art. 298: Neglijența în serviciu

Art. 299: Folosirea abuzivă a funcției în scop sexual

Art. 300: Uzurparea funcției

Art. 301: Conflictul de interese

Art. 304: Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice

Art. 306: Obținerea ilegală de fonduri

Art. 320: Falsul material în înscrisuri oficiale

Art. 321: Falsul intelectual

Art. 322: Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

Pe lângă faptul că alineatului 2 al art. 375 din legea 95/2006 produce o discriminare între profesiunea de medic și alte profesii, cei care au dorit introducerea acestei prevederi, în speță Colegiul Medicilor din România, au omis prevederile articolului 308 al Codului penal:

Art. 308: Infrațiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane

(1) Dispozițiile art. 289-292, 295, 297-301 și 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin.(2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.

(2) În acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

Conform articolului 308, majoritatea dispozițiilor care se aplică funcționarilor publici, se aplică și persoanelor angajate de funcționarii publici sau de orice persoană juridică, publică sau privată, dar cu reducerea pedepselor cu o treime. Acest articol 308 face aproape inutilă eliminarea medicilor din rândul funcționarilor publici, adică a alineatului (2) al art. 375 al Legii nr. 95/2006.

În consecință, se propune abrogarea alineatului (2) al art. 375 al Legii nr. 95/2006 care reprezintă o prevedere discriminatorie și, în mare parte, fără consecințe majore până acum, din fericire.

De altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, în data de 3.12.2014, la o sesizare privind medicii încadrați în unitățile Ministerului Sănătății, că aceștia sunt considerați funcționari publici conform Codului penal, Art. 175, alin. (1) b. „exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;” făcând inaplicabilă prevederea contrară din legea 95/2006.

INIȚIATOR

Senator Valeriu Todirașcu

